

موانع و مشکلات عدم بهره وری نیروی انسانی در ادارات ورزش خوزستان

شهین حیاتی^۱، دکتر امیر ندری^۲

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی شوشتر، ایران. (نویسنده مسئول)

۲. استادیار گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایذه، ایران.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره اول، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۸، صفحات ۵۰-۷۰

چکیده

بهره وری نیروی انسانی از جمله مباحث مهم امروز محافل مدیریتی است. دستیابی به این هدف مستلزم برنامه ریزی و درک دقیق از واقایع موجود در سازمان می‌باشد. امروزه بهره وری بیشتر به عنوان یک دیدگاه فکری و یک نگرش و طرز تفکر برای استمرار پیشرفت مطرح است و در عمق معنای خویش، نگرشی برای عقلانی کردن فعالیت هاست. لذا هدف اصلی این پژوهش شناسایی موانع و مشکلات عدم بهره وری نیروی انسانی در ادارات ورزش خوزستان می‌باشد. این مطالعه با روش توصیفی تحلیلی انجام شده است. نتایج حاصل از این پژوهش حاکی از آن است که موانع اصلی بهره وری ادارات ورزش خوزستان شامل عوامل مدیریتی، فردی، فرهنگی، محیطی و اجتماعی روانی می‌باشد.
واژه‌های کلیدی: بهره وری، نیروی انسانی، ادارات ورزش.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره اول، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۸

مقدمه

منابع انسانی به عنوان یکی از عوامل و نهادهای اصلی هر سازمان نقش بسزایی در کیفیت و کمیت ستاده‌های آن سازمان دارد. رشد و توسعه نیروی انسانی و افزایش مهارت، خلاقیت و دانش نیروی کار در تمام سطوح سازمان برای مدیران از دهه ۹۰ میلادی یک اولویت استراتژیک محسوب می‌شده و اکنون نیز چنین است. اهمیت مسئله فوق، باعث شده است که به بهره وری منابع انسانی و تعیین جایگاه و سهم آن در تولید خدمات بیش از پیش توجه شود. زیرا، یکی از استراتژی‌های بهره وری نیز توجه به نقش نیروی انسانی است (بردبار، ۱۳۹۲). در میان منابع و عوامل مختلف تولید که محصول هر سازمان اعم از کالا یا خدمت از تعامل و تلفیق آنها تحمیل می‌شود، نیروی انسانی از ویژگی خاصی برخوردار است، چرا که ظرفیت زایش عواملی از قبیل سرمایه، مواد، زمان و اطلاعات بهر حال محدود است، اما تاکنون، حداقل از دیدگاه نظری، هیچ حد و مرزی برای بهبود بهره وری نیروی انسانی ادعا نشده است. به همین دلیل سازمانهایی که به بهره وری به عنوان یک فرآیند مداوم و مستمر می‌نگرند و افق زمانی مشخصی را به عنوان پایان فعالیت‌های بهبود بهره وری در نظر نمی‌گیرند، ناچارند که سهم اصلی را در این فرآیند به نیروی انسانی بدهند و از طریق توجه به این عامل استراتژیک، موفقیت سازمانشان را در تحقق مقوله بالاتر بهره وری تضمین نمایند. بهره وری یک مقوله مهم در زندگی انفرادی و اجتماعی ماست. مفهوم بهره وری در خلال فزون گذشته و برویشه در طی دهه‌های اخیر تحولات زیادی یافته و در حال حاضر به عنوان یک شاخص که بیانگر سطح زندگی فردی سازمانی املی است مورد توجه همه محققین فرارگرفته است و در سطح سازمان بهره وری یک شاخص برای تعیین موفقیت با ناکامی است. در این سطح بهره وری مفهومی است فراگیر که مفاهیم جزئی تری مثل افزایش کمیت محصولات، بهبود کیفیت محصولات، کاهش هزینه تولید محصول، رضایت مندی کارکنان، مشتریان و سهامداران و ... را در بطن خود دارد. از آنجا که افزایش بهره وری یکی از اساسی‌ترین راه‌های دستیابی به تولید بیشتر و به دنبال آن تأمین رفاه و بهزیستی افراد در جوامع است، شناخت عوامل مؤثر بر افزایش بهره وری از آرمان‌های محققان و

پژوهشگران در این زمینه بوده و هست (اعتمادی، ۱۳۷۹)، عوامل زیادی از جمله قابلیت‌ها و نگرش‌های کارمندان بر بهره وری آنان اثر می‌گذارد. لازم است که هر کارفرمایی همه تلاش خود را به کار گیرد تا بهره وری را به سطح مطلوبی برساند، که متناسب با هزینه‌های منطقی منابعی چون کادر نیروی انسانی، تجهیزات و تسهیلات برای هر فعالیت باشد. کارمندانی که دارای انگیزه، ابزار و محیط مناسبی هستند، دو تا سه برابر کارمندانی که به آنها انگیزه لازم داده نمی‌شود و یا برای انجام موثر کارهایشان با موانع سازمانی دست به گریبان هستند، بازدهی دارند (بن هریسون، ۱۳۸۳). به حال، کوشش در جهت ارتقای بهره وری سازمان، با توجه به ساختار و تشکیلات سازمان، امکان کشف نارسایی‌ها ساختاری نهفته در آن را فراهم ساخته، کارکنان را برای انجام مؤثر وظایف و اداره بهتر امور آماده می‌سازد. پس ایجاد ساختار مناسب با موقعیت کنونی که محیط همواره در حال تغییر مداوم است، می‌تواند تأثیر بسزایی در ارتقای بهره وری داشته باشد. در نتیجه بین بهره وری، هماهنگی، تقسیم کار دقیق، گروه بندی صحیح وظایف و ساختار سازمانی مناسب با شرایط موجود، که در نهایت موجب به کار گیری توانایی‌های بالقوه و بالفعل افراد و کارکنان می‌شود، یک رابطه مستقیم وجود دارد. هر چه با انتخاب صحیح و مناسب ساختار سازمانی بتوان درصد بیشتری از این توانایی‌ها را به کار گرفت، به همان نسبت می‌توان بهبود بیشتری را انتظار داشت. اهمیت و ضرورت پژوهش حاضر به این دلیل می‌باشد که امروزه بهره وری یکی از مهم‌ترین راهکارهای توسعه اقتصادی و اجتماعی ملل مختلف است، توفیق و تسریع روند بهبود بهره وری یکی از شرایط اصلی دستیابی به جایگاه مناسب در صحنه رقابت جهانی و افزایش رفاه زندگی مردم می‌باشد و اگر اداره‌ای از بهره وری بالا و مطلوب برخوردار باشد، همه افراد و مؤسساتی که به نوعی با آن سروکار دارند، مستفید خواهند شد (طولاپی، کدخدایی و حسینی، ۱۳۹۵).

ضرورت استفاده بهتر از منابع و امکانات موجب شده تا وجود نظام ارزشیابی در سازمان‌ها اجتناب ناپذیر شود، به گونه‌ای که فقدان نظام ارزیابی در ابعاد مختلف سازمان اعم از ارزیابی در استفاده از منابع، امکانات، اهداف و استراتژی‌ها، مدیران و کارکنان

یکی از نشانه های بیماری سازمان قلمداد می شود. فقدان نظام ارزیابی و کنترل در یک سیستم به معنای عدم برقراری ارتباط با محیط درون و بیرون سازمان است که باعث ضعف و در نهایت مرگ سازمان می شود (عزیزی، ۱۳۸۳). با توجه به اهمیت موضوع ارزیابی عملکرد و کارآیی در سازمانها، امروزه مدیران به ابزاری نیاز دارند تا بتوانند از طریق آن موقعیت خود را در برابر رقبا و محیط تشخیص دهن و اقدامات لازم را برای رسیدن به اهداف سازمان انجام دهند (موئتمنی، ۱۳۸۱). بحث اندازه گیری کارآیی و عملکرد با استفاده از روش های علمی، در بخش صنایع و کارخانجات بیشتر مطالعه شده است (حیدری نژاد، ۱۳۸۲)، ولی در سال های اخیر سازمان های خدماتی هم به بحث اندازه گیری کارآیی سازمان توجه جدی نشان داده اند و در سازمان هایی مانند مراکز بهداشتی (الکساندر، بوش و سترینگر^۱، ۲۰۰۳)، مراکز آموزشی (مک میلان، میلویل، چان و وینگ^۲، ۲۰۰۶)، کتاب خانه ها (هاموند، ۲۰۰۳)، بانک ها (سوتريو و ستاورین^۳، ۲۰۰۰) و.. کارآیی سازمانی مورد بررسی قرار گرفته است. یکی از نیازهای ضروری جامعه که در برنامه های توسعه و پیشرفت اجتماعی نقش مهمی دارد، ورزش و تربیت بدنی است. دستاوردهای تربیتی، بهداشتی، سلامتی، روانی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و ... تربیت بدنی و ورزش موجب شده است تا ورزش به عنوان مقوله ای چند بعدی در جامعه مطرح شود و وزارت ورزش و جوانان (سازمان تربیت بدنی سابق) به عنوان متولی ورزش کشور تأسیس گردد. امور مربوط به تربیت بدنی و ورزش بر عهده این سازمان نهاده شده است. ادارات کل ورزش و جوانان (ادارات کل تربیت بدنی سابق) در سطح استانها زیر نظر وزارت ورزش و جوانان فعالیت می کنند (سجادی، ۱۳۸۴). ادارات کل ورزش در استان ها با در اختیار داشتن منابع مالی، انسانی و فیزیکی به عنوان ورودی های سازمان خود فعالیتشان را آغاز می کنند و بر اساس شرح وظایف تعیین شده برای این ادارات، خدمات مختلفی را در زمینه هایی چون توسعه و گسترش ورزش همگانی، ورزش قهرمانی آموزش رشته های ورزشی،

¹. Alexander, Busch, Stringer

². McMillan, Melville, Chan, Wing

³. Soteriou, Stavrinides

آموزش داوری، میزبانی و برگزاری رویدادهای ورزشی، ساخت و احداث تأسیسات ورزشی جدید، اعزام ورزشکاران و تیم‌های ورزشی استان به رقابت‌های ورزشی، کمک به انجام تحقیقات ورزشی و ... در سطح استان‌ها ارائه می‌دهند (ادبی فیروزجاه، مظفری و هادوی، ۱۳۹۲)؛ مرکز ملی مدیریت و توسعه ورزش کشور، ۱۳۸۴). فقدان بهره وری در سطح مطلوب در این ادارات باعث بروز مشکلاتی می‌شود. وجود این مشکلات چه در سطح ملی و چه در سطح بنگاههای اقتصادی نشان دهنده سطح نامطلوب، بهره وری است، و در واقع به مدیران جامعه یا موسسات هشدار می‌دهد که دست به فعالیت‌هایی برای ارتقاء این سطح بزنند، برخی از عمدۀ ترین مشکلاتی که حاکی از نامطلوب بودن شاخص‌های بهره وری هستند عبارتند از:

- سوددهی کم - ۲- نتیجه گیری نامطلوب و غیر قابل قبول -۳- افزایش نامعقول هزینه‌ها -۴- پایین بودن کیفیت خروجی (محصول)
- میزان نامطلوب ضایعات -۶- ناتوانی در رقابت با محصولات مشابه -۷- عدم استفاده از حداکثر ظرفیت تولیدی -۸- فعالیت ماشین آلات و تجهیزات در شرایط نامطلوب و غیر استاندارد -۹- ناتوانی در اجرای تعهدات -۱۰- بیکاری (آشکار و پنهان) -۱۱- مشکلات مدیریتی -۱۲- عدم استفاده از خلاقیت و نوآوری.

بهره وری و راهبرد منابع انسانی

منابع انسانی و مدیریت نیروی انسانی در سازمان‌ها به عنوان کاتالیزر و تسريع کننده افزایش بهره وری در سازمان عمل می‌کنند. از این‌رو باید برای افزایش بهره وری، راهبردهای مناسبی را در نظر بگیرند. اصولاً اهمیت بحث از اینجا است که انسان با سایر عوامل سازمانی قابل مقایسه نیست. برای مثال، در یک محیط فعالیت فیزیکی و صنعتی، کارایی که حاصل نسبت ظرفیت رسمی به ظرفیت فعلی است تقریباً هرگز به «یک» نمی‌رسد و همواره کوچکتر از یک است، لکن در مورد انسان (سیستم باز) به واسطه انگیزش و رهبری صحیح، کارایی می‌تواند از یک بزرگتر باشد. بهره وری مترادف با کیفیت نیروی انسانی است و از افرادی که با

مهارت های خود، روحیه گروهی، کارایی، خلاقیت، نوآوری، غرور کاری، و مشتری گرایی را برای سازمان به ارمغان می آورند، سخن می گوید(الوانی و احمدی، ۱۳۸۰).

نقش منابع انسانی و نیروی انسانی

فعالیتهای سنتی منابع انسانی به طور کلی شامل گزینش، آموزش، پاداش و برنامه ریزی مسیر شغلی اند. این فعالیت ها که بر جنبه های انسانی و اجتماعی سازمان، مانند کار گروهی، انگیزش و رفتار، ارتباطات و روابط انسانی تأکید دارند، علی رغم کمک های زیاد به سازمان، از دیدگاه و حوزه محدودی برخوردارند و بدین لحاظ باعث گردیده اند که بسیاری از سازمان ها توانند برحسب موقعیت های متحول امروزی به پیش بینی و تحول منابع انسانی دست یابند. به عبارت دیگر، انجام فعالیت های فوق، قبل از اینکه مبتنی بر نیاز شرایط کاری و محیط فعالیت باشد، بیشتر مبتنی بر رویه ها و مقررات سازمان بوده، فاقد دیدگاه استراتژیک نسبت به انسان است (سومانتا^۱، ۱۹۸۴).

بدین لحاظ، رشد و توسعه نیروی انسانی و افزایش مهارت، خلاقیت و دانش نیروی انسانی در تمام سطوح سازمان برای مدیران دهه ۹۰ یک اولویت استراتژیک محسوب می شده است؛ چرا که نیروی انسانی امروز از نظر ظاهر، طرز تفکر و عملکرد با گذشته فرق دارد و در بسیاری از جنبه ها، مانند سن، جنسیت، فرهنگ، آموزش، ارزش ها و اشتغال افراد معلول و ناتوان دچار تحول شده است (الواتی، ۱۳۸۰).

نیروی کار از لحاظ ترکیب و تغییر در مهارت های شغلی با چالش های جدیدی رو به رو شده و مدیران سخت در تکاپوی هموار کردن این چالش ها بند و قوانین و خط مشی های سازمان ها را در جهتی سوق می دهند که بتوانند به نحو احسن از فرصت های ناشی از تحولات مزبور استفاده کرده، با تهدیدهای موجود مقابله کنند. در این باره، یکی از تلاش ها، ابداع واژه (توسعه منابع

^۱. Sumanth

انسانی) است. توسعه منابع انسانی بنا به نظر نادر عبارت است از: سازمان دادن تجارب یادگیری در زمانی خاص و به منظور افزایش و امکان اصلاح نحوه انجام دادن کار (رابرت و گرینبرگ^۱، ۱۹۹۰).

در نظام های صنعتی و فرا صنعتی، پیوند میان نیروی انسانی با تولید و بهره وری دگرگونی بافته است. انسان و نیروی کار همگام با پیچیده تر شدن جریان تحول و تکامل، به صورت درونداد سرنوشت ساز درآمده و می توان ادعا کرد که بهره وری به گونه فزاینده پیامد آگاهی، مهارت ها و توانایی های مغز پرورش یافته است. به عبارت دیگر، بهره وری با ارزش افزوده انسان در نظام سازمانی برابر گشته و با توجه به چنین تحولی می توان گفت: انسان بزرگ ترین سرمایه است. به لحاظ این اهمیت، امروزه به بهره وری منابع انسانی، و تعیین جایگاه انسان و سهم وی در تولید کالا و ارائه خدمات بیش از پیش توجه می شود و یکی از استراتژی های بهره وری توجه به نقش نیروی انسانی است (الوانی، ۱۳۸۰).

ضرورت توجه به نیروی انسانی

از عوامل مهم موفقیت سازمان ها، شنیدن نظرات ذی نفعان، طراحی تولید و ارائه خدماتی است که در جهت برآوردن انتظارات ذی نفعان به کار می رود و به طور مستمر ارزش فرآیندهای سازمانی رضایت ذی نفع را بهبود می بخشد. از جمله مهم ترین ذی نفعان سازمان، نیروی انسانی آن ها می باشد، کارکنانی که چرخ های سازمان را به حرکت در آورده و ایجاد ارزش افزوده می نمایند، با شنیدن نظرات آنان می توان انتظارات را شناسایی، آسیب ها را مشخص و در جهت رفع آنها اقدام کرد.

مزایای بهره وری برای سازمان و ادارات

۱- سودآوری: عمله ترین مسئله یک سازمان کسب درآمد و یا به عبارت دیگر، سود آوری آن است. سسود یک اداره یا شرکت نیز تا حد زیادی به بهره وری آن در بلندمدت بستگی دارد. در حالی که شاخص های سود آوری، بیانگر آن هستند که آیا سرد نا

^۱. Robert & Greenberg

ویژه، به طور مناسب، هزینه‌ها را می‌پوشاند یا خیر. شاخص‌های بهره وری مشخص می‌کند که آیا کارایی و اثربخشی یک کار به همان اندازه است که می‌تواند باشد، با اینکه کارایی و اثربخشی آن با متوسط‌های صنعتی مطابقت می‌کند. لذا سودآوری، بیانگر وضعیت مالی سازمان در زمان حال و بهره وری، ترمیم کننده‌ی وضعیت سازمان در آینده می‌باشد. یک سازمان، تنها در صورتی می‌تواند به سودآوری مستمر خود امیدوار باشد که موضوع بهره وری را نادیده نگیرد، در این صورت در درازمدت، با کاهش هزینه‌ها و افزایش تقاضا برای فرآورده‌های سازمان، میزان سودآوری نیز ارتقاء خواهد یافت. به بیان دیگر، می‌توان با افزایش بهره وری و با افزایش قیمت هر واحد ستاده نسبت به هزینه‌های ساخت آن سودآوری سازمان را افزایش داد؛ اما باید توجه کرد که قیمت کالا با خدمات معین تنها در صورتی می‌تواند از قیمت مشابه آن در بازار بیشتر باشد که از کیفیت بالاتر برخوردار باشد. در این صورت است که سود آوری واقعی حاصل می‌شود (کاظمی، ۱۳۹۱).

رقابت: بهره وری، همچنین در میزان توان رقابت سازمان مؤثر است. بدین معنی که در توانایی سازمان برای رقابت با سایر سازمان‌هایی که کالاها با خدمات مشابهی را تولید یا عرضه می‌کنند، تأثیر می‌گذارد. یکی از شاخص‌های معمول سنجش، توان رقابت، از طریق هزینه هر واحد از نیروی کار است که از طریق تقسیم هزینه نیروی کار به ارزش افزوده یا از تقسیم متوسط هزینه نیروی کار به بهره وری به دست می‌آید. هزینه هر واحد از نیروی کار، نشانگر مقدار هزینه‌ای است که برای ایجاد هر دلار ارزش افزوده، مصرف شده است. اگر این نسبت بالا رود، بدین معنی است که قدرت سازمان نزول کرده است. این نسبت نشان می‌دهد که قدرت رقابت سازمان در صورتی بالا خواهد رفت که بهره وری آن در سطح معینی از دستمزدها افزایش یابد، در این صورت نسبت کاهش می‌یابد. اگر بار دیگر به نسبت بالا نگاه کنید، متوجه خواهید شد که می‌توان بدون کاهش قدرت رقابت سازمان دستمزد افراد را افزایش داد و البته شرط این کار آن است که بهره وری را افزایش دهید، افزایش بهره وری به خصوص بهره وری نیروی انسانی

مانع از افزایش نسبت فرقی می شود. بهبود بهره وری، علاوه بر کاهش هزینه های نیروی کار، کاهش سایر هزینه ها را نیز به دنبال دارد (شکری، ۱۳۹۵).

عوامل مهم در افزایش بهره وری و عملکرد سازمان ها

عوامل مهم زیر در افزایش عملکرد سازمان می توانند موثر واقع شوند که این عوامل به دو دسته کلی عوامل داخلی و عوامل خارجی به شرح ذیل می باشد (فقهی فرهمند، ۱۳۸۴).

الف) عوامل داخلی، که در دو گروه به شرح ذیل قابل تبیین می باشند.

۱- عوامل سخت افزاری مانند:

- محصول از طریق: طراحی بهتر و گسترش تحقیق و توسعه، بازاریابی و فروش با در نظر گرفتن کمیت، کیفیت، زمان و هزینه مناسب.
- ماشین آلات و تجهیزات از طریق: تعمیرات و نگهداری خوب و بموقع، استفاده موثر و مطلوب تر از ظرفیت آن ها، توجه به نحوه بهره برداری، دوام و عمر آن ها، نوآوری، هزینه، سرمایه گذاری، گسترش ظرفیت ها و برنامه ریزی تولید.
- تکنولوژی.
- مواد و انرژی از طریق: بهره گیری از مواد و ارائه محصول مفید با مصرف انرژی کمتر در واحد محصول، انتخاب مواد اولیه مناسب و صحیح و با کیفیت مطلوب، کنترل ضایعات، بالا بردن کیفیت مواد اولیه با استفاده از فرآیندهای اولیه و آماده سازی مواد اولیه برای فرآیندهای اصلی تولید، بهبود وضعیت انبارداری و گردش موجودی ها.

۲- عوامل نرم افزاری مانند:

- افراد از طریق: ایجاد زمینه های مشارکت، توجه به رفتارهای انسانی، حذف برخوردها و موافع ارتباطی، رعایت استاندارد عملکرد و تلاش در بهبود آن، توجه به رضایت از نوع کار و شغل، مهم و پر اهمیت و سودمند نشان دادن کار سازمان ها و سیستمها از طریق: وحدت فرماندهی، واگذاری مسئولیت ها، نظارت و کنترل، تقسیم کار و ایجاد هماهنگی.
- روش های کار از طریق: جابجایی نیروی انسانی، ابزار، محل های تولید، مواد، ماشین هایی که مورد استفاده قرار می گیرند.
- روش های مدیریت شامل: سیاست های نیروی انسانی، ایجاد مشاغل، برنامه ریزی و نظارت، هزینه ها و منابع سرمایه ای روشهای کنترل. (فرهنگ، سال ۱۳۸۴).
- ب) عوامل خارجی، که در سه گروه قابل تفکیک هستند:
 - ۱. عوامل ساختاری شامل:
 - تغییرات اقتصادی، کشاورزی، صنعتی، تکنولوژی، رقابتی.
 - تحقیقات و توسعه، تکنولوژی و کاربرد روش های تازه، فنون جدید، محصولات جدید.
 - تحرك اقتصادی، مالی، حضور در بازار رقابت، منابع انسانی، زیر بناهای اقتصادی، نوآوری و اختراعات.
 - تغییرات اجتماعی و جمعیتی.
 - ۲. منابع طبیعی شامل نیروی انسانی، زمین، سوخت و مواد خام.
 - ۳. دولت شامل عملکرد و مقررات دولتی، حمل و نقل، ارتباطات ، محیط زیست، یارانه، اقدامات مالی و ارزی.

با این ترتیب عامل انسانی بعنوان مهمترین و مؤثرترین عامل تولید در بهره وری می باشد، زیرا چنانچه انسان ها نتوانند از ابزارها و تجهیزات پیشرفته و تکنولوژی استفاده مطلوب نمایند، عملاً پیشرفت تکنولوژی فاقد کارایی لازم خواهد بود به همین جهت برای تربیت و رشد انسان هایی با کفایت و توانا و به تبع آن سرعت بخشیدن به فرآیند، تبدیل عامل کار به سرمایه انسانی لازم است تا مسائل انسانی در کشورهای مختلف به خوبی شناسایی شوند، اما شناسایی مسائل به تنها یک کافی نیست، بلکه تربیت و پرورش منابع انسانی نیز لازم است و از آن گذشته استفاده بهینه از منابع مذکور و بالمال افزایش بهره وری به برنامه ای منسجم و دقیق نیاز دارد (بشیرزاده، ۱۳۸۵).

عوامل موثر بر بهره وری نیروی انسانی از نظر صاحبنظران و سازمان ها

یکی از اساسی ترین راههای دستیابی به تولید بیشتر و بدنبال آن تأمین رفاه و بهزیستی افراد در جوامع است، شناخت عوامل مؤثر بر افزایش بهره وری از آرمان های اصلی محققان و پژوهشگران این زمینه بوده و هست، ولی تمام پژوهشگران تقریباً در این باب اتفاق نظر دارند، که برای افزایش سطح بهره وری عامل یا علت خاصی را نمی توان ارائه نمود، بلکه عنوان می کنند که ارتقاء بهره وری را باید ترکیبی از عوامل گوناگون دانست. دیویس و نیواستورم در مورد عوامل مؤثر بر بهره وری نیروی انسانی به عوامل زیر اشاره کرده اند؛ (دیویس و نیواستورم، ۱۳۸۰).

۱- کیفیت رهبری ۲- اعتماد متقابل کارگر و کارفرما ۳- دو سویه بودن ارتباطات سازمانی ۴- عادلانه بودن پاداش ها ۵- مشارکت داشتن کارکنان در اداره امور سازمان ۶- امکان رشد و پیشرفت کارکنان ۷- نظارت، ساختار و دیوان سالاری به اندازه معقول از یک سو و فشارهای منطقی در کار از سوی دیگر نیز می تواند بهره وری کار را بهبود بخشد. میر محمدی (۱۳۷۳) دبیر کل سابق سازمان امور اداری و استخدامی کشورمان معتقد است که بهبود و ارتقاء و بهره وری نیروی انسانی در سازمانهای کشور در گرو اعمال عوامل زیر است:

۱- آموزش شغلی مستمر ۲- ارتقاء انگیزه کارکنان ۳- مجال بروز ابتکار و خلاصه ۴- برقراری نظام مناسب پرداخت مبتنی بر عملکرد ها برقراری نظام تنبیه و تشویق. علاوه بر عوامل فوق تأکید بر بهبود روش ها از یک سو و ترویج خود کنترلی در کارکنان سازمان ها از سوی دیگر است. در واقع به اعتقاد نامبرده ترویج وجود کاری و انضباط اجتماعی از یک سو و تجدید نظر در روش های انجام کار به منظور حصول اطمینان از بهینه بودن این روش ها نیز بر بهره وری کارکنان تأثیرات مثبت دارد. هیأت ملی بهره وری سنگاپور به نکاتی اشاره می کند که کارکنان با به کار گرفتن آن ها می توانند بهره وری خود را بهبود بخشنند.

۱- نگرش های مثبت کاری، همچون داشتن غرور در کار و میل و شوق برای پیشرفت مستمر، ۲- ارتقاء مهارت ها و کسب مهارت های جدید، از طریق آموزش ۳- کمک به همکاران در موقع لزوم و اجرای کارها به صورت گروهی ۴- مشارکت در برنامه های بهبود بهره وری همچون "گروه های کنترل کیفی" و طرح پیشنهادها ۵- اجرای درست کار از همان بار اول ۶- حفظ سلامت جسمانی.

مدیریت می تواند با اجرای طرح های لازم و ایجاد انگیزش های مناسب در کارکنان از طریق اعطای پاداش های مادی و تفویض اختیارات، ایجاد فضای دوستانه و روابطی مبتنی بر همکاری بین کارکنان و خود، در بهبود بهره وری عواملی که توسط ام، پوتی در مدیریت بهره وری و شیوه های بهبود آن ارائه شده است عبارتند از :

۱- آموزش کارکنان ۲- فراهم آوردن رضایت شغلی کارکنان ۳- حسن روابط کار - کارفرما.

به اعتقاد این صاحبنظر اهداف بهره وری باید برای کارکنان روشن شود چرا که این کار آنها به همکاری و همراهی برای تحقق اهداف تشویق می کند. سپس باید فرصت و مجال مشارکت و قبول مسئولیت را در فرایند بهبود بهره وری برای همه کارکنان را فراهم آورد. همچنین بایستی به کارکنان اطمینان داد که در منافع ناشی از بهره وری سهیم هستند و نهایتاً اینکه کارکنان باید التزام عملی مدیریت رده بالای سازمان را نسبت به اهداف بهره وری لمس کنند. مثلاً چنانچه کاهش هزینه ها یکی از اهداف بهره وری

باشد، مدیریت مالی سازمان بایستی در این راه پیشقدم باشد. برخی دیگر از صاحب نظران شش عامل ذیل را به عنوان تقویت کننده بهره وری نیروی انسانی مورد تاکید دارند که عبارتند از:

۱- آموزش و تربیت کارکنان ۲- سیستم پرسنلی که شامل امنیت شغلی و رفتار عادلانه با کارکنان است ۳- مدیریت صحیح از طریق استقرار سیستم‌ها و استانداردهای مناسب ۴- ایجاد انگیزه در کارکنان ۵- حسن روابط کارگران و کارفرمایان ۶- اصلاح فضای کار

یا مهندسی فاکتورهای انسانی که شرایط محیط کار را برای عملکرد و نتیجه گیری مطلوب مهیا می‌سازد (بیشیرزاده، ۱۳۸۵).

سایر عوامل مؤثر بر بهره وری نیروی انسانی

اهم سایر عوامل مؤثر بر بهره وری کارکنان را می‌توان چنین فهرست نمود: آموزش، ساختار سازمانی، طراحی مناسب، برقراری نظام مناسب تشویق و تنبیه، سیستم مدیریت، فرهنگ سازمانی.

تعداد و خصوصیات نیروی انسانی مثل توانائی‌ها، مهارت‌ها، آموزش، زمینه بیولوژیکی و شخصیت، اعتماد به نفس، روحیه، انگیزش، نحوه ترکیب نیروی کار از لحاظ سن، جنس و غیره.

آموزش رسمی، آموزش عملی، بهسازی نیروی انسانی (شامل کارکنان و مدیران).

ساختار سازمانی و سیستم‌های کارآمد مثل سیستم اطلاعات مدیریت، سیستم پرسنلی مناسب و ...

طراحی مناسب نظام انسان - ماشین با توجه به مهندسی فاکتورهای انسانی یا ارگونومی و تناسب بین انتخاب کارکنان و تجهیزات نصب شده.

برقراری نظام مناسب تشویق و تنبیه، نظام مناسب ارتقاء شغلی، پرداخت مبتنی بر عملکرد و ایجاد زمینه‌های مناسب به منظور بروز ابتکار و خلاقیت مدیران و کارکنان.

سیستم مدیریت شامل نظام انتخاب و انتصاب مدیران، نقش مدیریت، الگو و سبک مدیریت نسبت به کارکنان و میزان مشارکت کارکنان در تصمیم گیری و ...

فرهنگ سازمانی و فضای روانی حاکم بر سازمان مثل نوع علاقه و قبول خطر و علاقه به مسئولیت در کارکنان، نوع ارتباطات (باز یا بسته)، روابط کارکنان با یکدیگر و با مدیریت، میزان مشارکت کارکنان در تصمیم گیری و ...

نتیجه آنکه: بهره وری نیروی انسانی = تابع (شناخت، توجیه شغل، حمایت مدیر از کارکنان، بازخور عملکرد، آگاهی و سازگاری محیطی و مشارکت کارکنان) (جانعلی نژاد، ۱۳۸۰).

موانع بھبود بهره وری نیروی انسانی

علی رغم تحقیقات فراوان در زمینه بهره وری، همچنان بهره وری نیروی انسانی در بسیاری از کشورها بسیار پایین می باشد (آلیناتو، موکالی و بانجت^۱، ۲۰۰۷). شناسایی و ارزیابی موانع بھبود بهره وری نیروی انسانی یک موضوع ضروری است که پیش روی مدیران قرار دارد. البته باید توجه داشت که این موافع در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه متفاوت می باشند (مونوانی، کومار و ناوکسکی^۲، ۱۹۹۵). محققان تاکنون موافع بسیاری در بھبود بهره وری نیروی انسانی شناسایی کرده اند. کمبود مواد اولیه، طراحی نامناسب کار، ضعف در سرپرستی، نبود تجهیزات و ابزارهای کاری مناسب، غیبت، ارتباطات ضعیف، چیدمان نامناسب، تاخیر در بازرگانی، و دوباره کاری به عنوان مهمترین موافع بھبود بهره وری نیروی انسانی در صنایع ساختمانی و عمرانی در تایلند شناخته شدند.

¹. Alinaitwe, Mwakali and Bengt

². Motwani, Kumar and Novakoski

الومالایی^۱ و همکاران (۱۹۹۸) در سال ۱۹۹۸ بهره وری نیروی انسانی را در پروژه های ساختمانی نیجریه مورد بررسی قرار دادند. نتایج پژوهش، استفاده از روش های زمان سنجی در پروژه های ساختمانی را ضروری دانست. آنها بیان داشتند که این فنون نه تنها در شرکت های بزرگ بلکه همچنین در شرکت های کوچک نیز باید بکار گرفته شود. نتیجه بکارگیری چنین فنونی افزایش خروجی بدون هیچ گونه تلاش فیزیکی است.

الیم و همکاران (۱۹۹۵) موانع بهبود بهره وری نیروی انسانی در سنگاپور را مورد بررسی قرار دادند. یافته های پژوهش صورت گرفته، مهم ترین موانع بهبود بهره وری را به شرح زیر بیان داشت: نرخ بالای نقل و انتقالات نیروی انسانی، غیبت، مشکلات ارتباطی با نیروی انسانی خارجی.

الومالایی و همکاران در سال ۱۹۹۶ موانع بهبود بهره وری نیروی انسانی در صنایع ساختمانی را در اندونزی را مورد مطالعه قرار دادند. یافته های آن ها نشان داد که نیروی انسانی در این کشور ۷۵٪ از وقت کاری خود را به طور مفید مصرف می کنند. آنها ۵ مانع بهره وری را کمبود مواد اولیه، دوباره کاری، غیبت، کمبود تجهیزات، کمبود ابزار پرشمردنده.

الجوهانی (۲۰۰۲) پیشنهادهایی به شرح زیر جهت بهبود بهره وری نیروی انسانی مطرح کرد که عبارتند از: ۱. بررسی دقیق زمان های غیر بهره ور و شناسایی دلایل و انجام اقدامات لازم جهت کاهش آن. ۲. ایجاد تعهد برای بهبود بهره وری. ۳. بکارگیری فنون مناسب جهت سنجش عملکرد افراد و بهره گیری از متخصصان در این زمینه. ۴. آموزش و آگاه سازی نیروی انسانی از مزایای بهبود بهره وری. ۵. آموزش مدیران جهت کنترل مناسب نیروی انسانی.

^۱. Olomolaiye

آنها همچنین بیان داشتند که مدیران باید ارزش بهبود بهره وری را دریابند و نسبت به بهبود بهره وری و کنترل زمان های غیر بهره ور متعهدتر شوند.

ذکری و همکاران (۱۹۹۶) کمبود مواد اولیه، شرایط نامناسب آب و هوای نبود ابزار و تجهیزات مناسب، طراحی نامناسب کار، تاخیر در انجام بازرگانی، غیبت، نبود وسایل ایمنی، برنامه کاری نامناسب، دوباره کاری، و عدم امنیت شغلی را از جمله مشکلات برجسته در بهره وری نیروی انسانی در صنایع ساختمانی دانستند. موتوانی و همکاران (۱۹۹۵) از طریق انجام یک مطالعه در آمریکا موانع مهم در بهره وری نیروی انسانی را شرایط نامناسب محیط کار، پیامدهای بد انجام کار، طراحی نامناسب کار، و نبود ابزار و مواد مناسب مطرح کردند.

انشاسی^۱ و همکاران (۲۰۰۷) کمبود مواد و بی تجربگی نیروی انسانی را به عنوان مهم ترین موانع و مشکلات بهره وری نیروی انسانی در صنایع ساختمانی در فلسطین معرفی نمودند.

عبدالقدار و همکاران (۲۰۰۵) ۵۰ مانع ارتقای بهره وری نیروی انسانی را در صنایع عمرانی شناسایی کردند و سپس به رتبه بندی آنها پرداختند. آن ها کمبود مواد اولیه در محل کار را به عنوان مهم ترین مشکل شناسایی کردند. از جمله مشکلات مهم دیگر که در رتبه های بعدی فرار داشتند نیز عدم پرداخت به موقع دستمزد، تغییر در سفارشات، ضعف مدیران در سازماندهی امور، تاخیر در ورود مواد به بازار، و کمبود نیروی کار داخلی و خارجی بودند.

نتیجه گیری

سازمان ها باید به نحوی عمل کنند که عملکردشان بهره وری نیروی انسانی را بالا ببرد. سازمان هایی که نتوانند خود را با این مهم تطبیق دهند، در عرصه عمل موفق نخواهند شد. به عبارت دیگر سازمان ها برای اینکه بتوانند جایگاه خود را حفظ کنند یا بهبود

¹. Enshassi

بخشنده نجومی که باعث ادامه بقا و موفقیتشان در کار شود لازم است به بهره وری نیروی انسانی توجه لازم داشته باشد و با توجه به این عوامل می توانند به اهداف بلندمدت شان دست یابند. با توجه به نتایج به دست آمده نشان داده شد که موانع و مشکلات عدم بهره وری نیروی انسانی در ادارات ورزش خوزستان به شرح زیر می باشد:

۱. فراهم نبودن زمینه مشارکت کارکنان در تصمیم گیری، ۲. ناکارآمدی آموزش های ضمن خدمت، ۳. کم توجهی مدیران به نظام ارتقا بر اساس شایستگی، ۴. نبود گردش شغلی مدیران، ۵. نبود انجام بازرگانی های به موقع، ۶. کمبود درک متقابل بین مدیران، ۷. کمبود جلسات دوره ای مدیران با کارکنان، ۸. ناکارآمدی سرپرستان، ۹. عدم وجود استراتژی های بهبود بهره وری، ۱۰. کمبود درک متقابل بین کارکنان، ۱۱. احساس بی عدالتی در محیط کار (تبغیض و ...)، ۱۲. وجود مسئولیت های استرس زا، ۱۳. نبود تناسب بین مهارت های فردی و شغلی، ۱۴. متناسب نبودن سطح تحصیلات با پست و سمت، ۱۵. نبود تناسب بین عالیق فردی با شغل، ۱۶. کم تجربگی، ۱۷. نداشتن وجدان کاری، ۱۸. نبود شرایط مناسب جهت رشد و ارتقای شغلی، ۱۹. نبود محیط آماده برای بروز خلاقيت و نوآوري، ۲۰. بی تمايلی به انجام کار گروهي، ۲۱. عدم پاييندي به قوانين و مقررات، ۲۲. عدم استقلال کاری، ۲۳. شرایط فيزيکي نامناسب محیط کار، ۲۴. شاداب نبودن محیط کار، ۲۵. نبود عوامل و محرك های انگيزشی در محیط کار، ۲۶. عدم دسترسی مناسب به تكنولوجی و دانش فني روز، ۲۷. نبود یا ناچيز بودن پاداش های نقدي، ۲۸. نامناسب بودن امکانات و تسهيلات رفاهي، ۲۹. نامناسب بودن سطح حقوق و دستمزد، ۳۰. شاداب نبودن محیط کار.

منابع

- ادبی فیروزجاه، جواد؛ مظفری، سیدامیراحمد و هادوی، فریده (۱۳۹۲). تعیین میزان کارآیی ادارات کل استانی وزارت ورزش و جوانان با استفاده از روش تحلیل پوششی داده ها. دوفصلنامه پژوهش در مدیریت ورزشی و رفتار حرکتی، سال ۳، شماره ۶، صص ۱-۱۹.

- اعتمادی، مهدی (۱۳۷۹). عوامل موثر در ارتقای در بخش صنعت. *مجله دانش مدیریت*، سال سیزدهم، شماره ۴۹، صص ۹۸-۸۰.
- بردبار، غلامرضا (۱۳۹۲). عوامل موثر بر بهره وری نیروی انسانی با استفاده از تکنیک های تصمیم گیری چندمعیاره. *مدیریت سلامت*، سال ۱۶، شماره ۵۱، صص ۸۳-۷۰.
- برن هریسون، کارت (۱۳۸۳). بهبود بهره وری کارکنان. *ترجمه میرزا ای، اصلی زاده و شاهقلیان*. تهران: ترمه.
- بشیرزاده، حسین (۱۳۸۵). بررسی برخی عوامل و موانع موثر بهره وری نیروی انسانی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور تهران.
- جانعلی نژاد، محمد (۱۳۸۰). بررسی عوامل موثر بر بهره وری نیروی انسانی کارکنان دانشگاه تربیت مدرس. پایان نامه کارشناسی ارشد، انشگاه تربیت مدرس.
- حیدری نژاد، صدیقه (۱۳۸۲). تبیین و تعیین شاخصهای بهروری در دانشکده‌ها و گروه‌های آموزشی تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه‌های دولتی و طراحی الگوی بهبود عملکرد، پایان نامه دکتری مدیریت ورزشی، دانشگاه تربیت معلم تهران.
- سجادی، سید نصرالله (۱۳۸۴). مدیریت سازمانهای ورزشی، چاپ چهارم، انتشارات سمت.
- شکری، علی (۱۳۹۵). ارائه مدل بهره وری نیروی انسانی مبتنی بر روش ساختاری تفسیری. پایان نامه کارشناسی ارشد، موسسه آموزش عالی راهبرد شمال.
- طولاibi، مجید؛ کدخدایی، سلمان و حسینی، سید احمد (۱۳۹۵). شناسایی و رتبه بندی عوامل موثر بر ارتقای بهره وری نیروی انسانی. *مدیریت بهره وری*، سال دهم، شماره ۳۷، صص ۵۰-۲۹.

- عزیزی، بهروز (۱۳۸۳). ارزیابی کارایی مراکز ۱۹ گانه آموزش و پژوهش شهر تهران جهت تخصیص بهینه امکانات با استفاده از DEA، پایان نامه دوره کارشناسی، دانشگاه شهید بهشتی تهران.
- فقهی فرهمند، ناصر (۱۳۸۴). مدیریت پویایی سازمان. تهران: فروزان.
- کاظمی، مصطفی (۱۳۹۱). جامعه بهره وری نیروی انسانی. تهران: انتشارات مرندیز.
- مرکز ملی مدیریت و توسعه ورزش کشور (۱۳۸۴). برنامه پنج ساله ادارات کل تربیت بدنی استانهای کشور (برنامه چهارم توسعه)، ویرایش گروه برنامه ریزی، ناشر: معاونت برنامه ریزی راهبردی مرکز ملی مدیریت و توسعه ورزش کشور.
- مؤتمنی، علیرضا (۱۳۸۱). طراحی مدل پویای بهره وری با رویکرد تحلیل پوشی داده ها، پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس.
- الونی، سیدمهדי؛ احمدی، پرویز (۱۳۸۰). طراحی الگوی جامع مدیریت عوامل موثر بر بهره وری نیروی انسانی. مدرس، دوره ۵، شماره ۱، صص ۱-۱۹.

- Abdul Kadir, M. R., Lee, W. P., Jaafar, M. S., Sapuan, S. M., and Ali, A.A. (2005). Factors Affecting Construction Labour Productivity for Malaysian Residential Projects. *Structural Survey*, 23(1), 42-54.
- Alexander, C., Busch, G., Stringer, K (2003). Implementing and interpreting a data envelopment analysis model to assess the efficiency of health systems in developing countries, *IMA Journal of Management Mathematics*, 14, 49-63.
- Alinaitwe, H., Mwakali, and J., Bengt, H. (2007). Factors Affecting the Labour Productivity of Building Craftsmen: Study of Uganda. *Journal of Civil Engineering and Management*, Vol 9, No 8, 169-176.

- Aljuhani, M.S. (2002). Labour's Utilization and Labour's Productivity of a Gold Mine in Saudi Arabia. *Journal of The South African Institute of Mining and Metallurgy*, 7, 307-309.
- Enshassi, A., Mohamed, S., Mustafa, Z.A., and Mayer, P. E. (2007). Factors Affecting the Labour Productivity in Building Projects in the Gaza STRIP. *Journal of Civil Engineering and Management*, 8(4), 245-254.
- Hammond, C.J. (2003). Efficiency in the provision of public services: a data envelopment analysis of UK public library systems, *Applied Economics*, 34, 649-657.
- Lim, E. C., Alum, J. (1995). Construction Poductivity: Issues Encountered by Contractors in Singapore. *International Journal of Project Management*, 78(7), 51-58.
- McMillan, M., and Chan, L., Wing, H. (2006).University Efficiency: A Comparison and Consolidation of Results from Stochastic and Non-stochastic Methods, *Education Economics*, 14(1), 1- 30.
- Motwani, J., Kumar, A., and Novakoski, M. (1995). Measuring Construction Productivity: a Practical Approach. *Work Study*, 44, 9, 18-20.
- Olomolaiye, P. Jayawardane, A. and Harris, F. (1998). *Construction productivity management*. Chartered Institute of Building, UK.
- Olomolaiye, P., Kaming, P. Holt, G., and Harris, F. (1996). Factors Influencing Craftsmen's Productivity in Indonesia." *International Journal of Project Management*, 7(7), 21-30.
- Soteriou, A., Stavrinides, Y. (2000). An Internal Costumer Service Quality Data Envelopment Analysis Model for Bank Branches, *International Journal of Bank*, 18, 246-252.
- Sumanth, D.J. (1984). *Productivity Engineering and management*, McGraw-Hill.

- Zakeri, M., Olomolaiye, P. Holt, G., and Harris, F. (1996). A Survey of Constraints on Iranian Construction Operatives' Productivity." *Construction Management and Economics*, 14 (5), 417-426.